

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЗ «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
Кафедра західних і східних мов та методики їх навчання

Юмрукуз А. А.

Методичні рекомендації до написання курсових робіт
для здобувачів вищої освіти спеціальностей 014.029 Інші мови (корейська)
та зарубіжна література та 014.029 Інші мови (китайська) та зарубіжна
література

Одеса, 2024

Рекомендовано Вченою радою ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К. Д. Ушинського» (протокол № 2 від 26 вересня 2024 р.)

А. А. Юмрукуз

Методичні рекомендації до написання курсових робіт для здобувачів вищої освіти спеціальностей 014.029 Інші мови (корейська) та зарубіжна література та 014.029 Інші мови (китайська) та зарубіжна література. Одеса, 2024. 45 с.

Рецензенти: кандидат педагогічних наук, доцент Мельниченко Г. В.
кандидат педагогічних наук, доцент Першина Л. В.

Методичні рекомендації розроблено для здобувачів вищої освіти 4-го року навчання для здобувачів вищої освіти спеціальностей 014.029 Інші мови (корейська) та зарубіжна література та 014.029 Інші мови (китайська) та зарубіжна література. Вони ставлять за мету допомогти здобувачам освіти при написанні та оформленні курсових проектів.

До рекомендацій додаються приклади оформлення титульних аркушів, бібліографічних посилань та бланк рецензії на курсову роботу.

ЗМІСТ

Передмова	5
1. Основні вимоги до написання курсової роботи.....	7
2. Етапи підготовки курсової роботи	8
3. Опис структури роботи	11
3.1 Титульний аркуш	11
3.2 Зміст	11
3.3 Перелік умовних позначень, символів і скорочень	11
3.4 Вступ	12
3.5 Основна частина роботи	18
3.6 Висновки	19
3.7 Список використаної літератури	19
3.8 Додатки	20
4. Оформлення курсової роботи	21
5. Оформлення посилань. Дотримання вимог академічної доброчесності	23
6. Захист і критерії оцінювання курсових робіт	27
Список використаної літератури	29
Додатки	32

Додаток А. Приклади оформлення титульного аркушу курсової роботи	32
Додаток Б. Бланк рецензії на курсову роботу	33
Додаток В. Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел	35

Передмова

Написання курсової роботи є обов'язковою складовою процесу науково-методичної й професійної підготовки здобувача освіти за спеціальностями 014.029 Інші мови (корейська) та зарубіжна література та 014.029 Інші мови (китайська) та зарубіжна література. Вона є формою самостійної пошуково-творчої роботи студента та сприяє формуванню інтегральної, загальних і фахових компетентностей, що передбачені відповідними освітньо-професійними програмами, а саме здатності розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі філології та у навчанні китайської / турецької мов і зарубіжної літератури, здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, здатності вчитися і оволодівати сучасними знаннями, здатності до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел, здатності оперувати науковою педагогічною та філологічною термінологією, аналізувати й прогнозувати навчальну діяльність учнів, а також професійну діяльність, сформувати навчальну компетентність учнів, планувати і творчо конструювати освітній процес із навчання іноземної мови, урахувати психофізіологічні особливості навчання учнів під час проведення класних і позакласні заходів з іноземної мови тощо.

Аналіз курсової роботи дає змогу діагностувати наявні програмні результати навчання, такі знання основ дидактичної системи, знання основ про систему мови та її розвиток, психофізіологічних особливостей учнів, педагогічної теорії й практичні навички її застосування, методологічних і теоретичних основ методики навчання іноземної мови; уміння управляти інформацією, здійснювати дослідницьку роботу у галузях педагогіки, сходознавства і методики навчання іноземної мови, уміння застосовувати професійно-профільовані знання з теоретичної фонетики, лексикології, теоретичної граматики, стилістики китайської / корейської мови, зарубіжної літератури, методики навчання іноземних мов тощо.

Дані методичні рекомендації покликані допомогти здобувачеві вищої освіти із зазначених спеціальностей підготувати та правильно оформити курсову роботу. Зокрема, викладаються основні вимоги до написання курсових робіт, пропонуються етапи підготовки проекту, описуються структурні елементи роботи та наводяться правила оформлення бібліографії. Особлива увага приділяється визначенню понять академічної доброчесності, плагіату та самоплагіату, а також надаються поради щодо написання максимально унікальної роботи.

У Додатках містяться приклади оформлення титульного аркушу курсової роботи, рецензії та приклади оформлення списку використаної літератури.

1. ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота є самостійним науковим міні-дослідженням, а тому повинна відповідати певним вимогам, що висувуються до наукових робіт, а саме:

- ✓ Проблема, що досліджується у роботі, має бути *актуальною*, тобто такою, що відповідає тематиці сучасних філологічних, методичних та педагогічних студій, відповідати напрямку науково-дослідної роботи університету та співвідноситися з науковою темою випускової кафедри.
- ✓ Робота повинна мати достатнє *теоретичне підґрунтя*. Для цього необхідно прочитати достатню кількість наукових праць класиків мовознавства, методики викладання іноземних мов та педагогіки, а також сучасні наукові статті, монографії, автореферати дисертацій.
- ✓ Робота повинна носити *дослідницький характер*. Це означає, що потрібно ретельно та повно розробити теоретичні засади запланованого дослідження – проаналізувати різні погляди на питання, що вивчається, порівняти їх, висловити власну точку зору, усвідомити зв'язок конкретної теми з більш глобальними тенденціями в обраному напрямку наукового знання, узагальнити та синтезувати отриману інформацію.
- ✓ Робота повинна бути *правильно оформленою*, що передбачає відсутність лексичних, граматичних та синтаксичних помилок, дотримання стилістичних вимог наукового стилю. Необхідно дотримуватися правил цитування, оформлення посилань, списку використаної літератури.
- ✓ Робота повинна бути *максимально унікальною*. Унікальність роботи полягає в її самостійному характері, в дотриманні вимог академічної доброчесності, униканні плагіату. З часу набрання чинності нового «Закону про Освіту», академічна доброчесність стає невід'ємною частиною освітнього процесу, а її порушення – загрозою для кожного студента. За недотримання доброчесних принципів навчання, здобувачі освіти можуть бути притягнені до повторного проходження оцінювання чи курсу, та навіть відрахування.

2. ЕТАПИ ПІДГОТОВКИ КУРСОВОЇ РОБОТИ

1. Обрання теми, формулювання мети та завдань роботи.

Тематика курсових робіт визначається змістом навчальних планів і повинна відповідати завданням обраної спеціальності. Перелік тем курсових робіт розробляється у контексті наукової теми кафедри західних та східних мов «Когнітивно-прагматичні аспекти функціонування та викладання іноземної мови» та пропонується студентам до обрання на початку поточного навчального року.

Обирати тему курсової роботи необхідно з урахуванням власних наукових інтересів, сучасного стану розвитку наукових досліджень, можливостей проведення експерименту тощо.

Обрана тема роботи позначиться на формулюванні її мети та завдань. Їх правильне визначення дасть змогу виокремити основний напрям дослідження, впорядкувати пошук і аналіз матеріалу, покращити якість роботи над нею. Від того, наскільки зрозуміло і точно сформульовано мету роботи, буде залежати складання плану її виконання.

2. Затвердження графіку виконання курсової роботи.

Це необхідно для того, щоб краще самоорганізувати свою роботу над курсовим проектом, дозволить вчасно підготувати практичну та теоретичну частину та лишити час на її оформлення та офіційну реєстрацію.

3. Складання та затвердження плану курсової роботи.

На початку роботи над курсовим проектом необхідно ознайомитися зі змістом наукових публікацій за обраною темою скласти простий план із зазначенням основних етапів роботи, який потрібно узгодити з науковим керівником. Не варто приступати до власне написання роботи без затвердження плану керівником.

План курсової роботи відбиває її структуру, під якою розуміється порядок komponування і взаємозв'язок окремих її елементів. Як правило, план курсової роботи має такі структурні одиниці: вступ, список умовних скорочень (за необхідності), основну частину (як правило, два розділи – теоретичний і

практичний з підрозділами, кількість яких може варіюватися), висновки, список використаної літератури та додатки (за необхідності).

Виконані згідно з графіком розділи роботи необхідно подавати на розгляд науковому керівникові і відповідно до його зауважень доопрацювати їх – уточнити, доповнити, скоротити і т. ін. Не рекомендується подавати на перевірку всі розділи разом, адже після написання теоретичного розділу, у керівника може виникнути зауваження щодо доцільності проведення саме в обраному руслі подальшого дослідження, що означатиме необхідність повної переробки вже укладеного матеріалу.

4. Написання першого, теоретичного розділу.

Написання теоретичного розділу передбачає опрацювання наукової літератури з обраної теми, її аналіз, узагальнення, висловлення власної точки зору. Теоретична частина роботи не повинна перевищувати 40% від загального обсягу роботи.

5. Розробка методики дослідження.

На цьому етапі розробляється разом із науковим керівником методика проведення практичного дослідження, або експерименту. Це може бути аналіз художнього твору, фонетичний аналіз усного мовлення, розробка комплексу вправ і т. ін. Від того, наскільки науково адекватно та грамотно розроблено методику проведення експерименту, залежить його точність, достовірність та власне наукова цінність.

6. Проведення дослідження, опис його результатів, написання другого розділу роботи.

Після розробки методики проведення експерименту, відбувається його реалізація, а результати описуються у практичній частині роботи.

7. Формулювання висновків дослідження.

Цей етап передбачає узагальнення отриманих даних та підбиття підсумків дослідження з визначення подальших перспектив наукових доробок.

8. Складання списку використаної літератури. Оформлення роботи.

На даному етапі проводиться упорядкування літературних джерел, до яких доводилося звертатися під час написання роботи, та на які є відповідні посилання в тексті роботи, а також відбувається оформлення роботи згідно вимог до праць такого рівня.

9. Подання фінального варіанту роботи науковому керівникові.

Метою даного етапу є перевірка роботи загалом, що дозволяє керівникові побачити роботу «зверху», встановити логічність поєднання її структурних елементів, однорідність мови викладення і т. ін.

10. Перевірка роботи на плагіат.

Для перевірки роботи на наявність плагіату в університеті Ушинського використовується програма Strike Plagiarism. Бажано подати роботу на перевірку заздалегідь для того, щоб мати час на виправлення та усунення плагіату, якщо такий факт буде мати місце. Перевірка згаданою програмою здійснюється науковим керівником, в результаті чого він отримує звіт щодо унікальності та наявності запозичень і збігів у курсовій роботі.

11. Представлення курсової роботи зовнішньому рецензенту.

Після того, як робота була перевірена науковим керівником та був схвалений звіт щодо її унікальності, робота направляється керівником на зовнішнє рецензування, тобто аналіз та відгук щодо якості проведення дослідження здійснюється викладачем / представником інших навчальних закладів.

12. Реєстрація роботи на кафедрі.

За 10 днів до дати запланованого захисту, курсова робота направляється та реєструється кафедрою.

13. Захист курсової роботи.

Цей етап є останнім та передбачає усну доповідь студента щодо проведеного дослідження в присутності комісії із захисту курсових робіт, а також відповіді на додаткові запитання членів комісії. За результатами аналізу друкованої версії роботи, відгуку зовнішнього рецензента, усної доповіді та відповіді на запитання членів комісії відбувається оцінювання роботи.

3. ОПИС СТРУКТУРИ РОБОТИ

3.1 Титульний аркуш

Титульний аркуш є першою сторінкою курсової роботи (цей аркуш не нумерується, але враховується в загальну нумерацію) і основним джерелом бібліографічної інформації, необхідної для оброблення та пошуку документа [18, с. 17]. Він містить відомості, які подають у такій послідовності:

- 1) назва навчального закладу, повна назва кафедри, де виконується наукове дослідження;
- 2) повна назва документа із зазначенням теми та дисциплін, з якої пишеться робота;
- 3) курс, індекс та номер групи студента, спеціальність (спеціалізація), прізвище, повні ім'я та по батькові у родовому відмінку;
- 4) вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали керівника;
- 5) національна оцінка, кількість балів, оцінка ECTS;
- 6) члени комісії (підписи, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали);
- 7) місто та рік виконання курсової роботи.

Зразок оформлення титульного аркуша наведено у додатку А. Зазначимо, що стандарт оформлення титульного аркуша може змінюватися. Інформацію про такі зміни повідомлятиме кафедра.

3.2 Зміст

Зміст подають на початку курсової роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок усіх розділів, підрозділів, пунктів (якщо вони є і мають заголовки), зокрема, вступу, висновків, списку використаних джерел, додатків та ін.

3.3 Перелік умовних позначень, символів і скорочень

Після Змісту, перед Вступом, починаючи з нової сторінки, у переліку умовних позначень розміщують усі прийняті у курсовій роботі малопоширені

умовні позначення, символи, одиниці, скорочення і терміни пояснюють. Перелік друкується двома колонками, в яких зліва за абеткою наводяться скорочення, виділені їх жирним шрифтом, а справа – їх детальне розшифрування. Рекомендується оформлювати подібні списки як таблицю з двома колонками з невидимими контурами. Незалежно від цього при першій появі цих елементів у тексті курсової роботи наводять їх розшифрування. Якщо в тексті роботи спеціальні терміни, скорочення, символи, позначення повторюються менше трьох разів, перелік не складають, а їх розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні.

3.1 Вступ

У вступі розкривається сутність і стан наукової проблеми та її значущість, обґрунтовується актуальність обраної теми, визначається мета та завдання, об'єкт та предмет, описуються методи проведення дослідження, а також в окремих випадках наводиться гіпотеза дослідження.

Послідовність пунктів, рекомендована для всіх курсових робіт, що пишуться та захищаються на кафедрі західних і східних мов та методики їх навчання, така:

- 1) Введення теми дослідження.
- 2) Викладення стану розробки проблеми.
- 3) Актуальність дослідження/роботи.
- 4) Мета і завдання дослідження.
- 5) Об'єкт дослідження.
- 6) Предмет дослідження.
- 7) Методи дослідження.
- 8) Практичне значення дослідження.
- 9) Апробація роботи (якщо була).
- 10) Структура і обсяг роботи.

Введення теми дослідження відбувається за допомогою таких мовних кліше, як

Курсову роботу присвячено комплексному вивченню... або Проблематика у сучасному мовознавстві / методиці викладання іноземних мов посідає одне з провідних місць

Не слід зловживати скороченнями, у вступі їх бажано не вживати. У разі вживання скорочень їх слід пояснити при першому згадуванні, напр.: *вивчення мовленнєвого акту (далі — МА)*

Вступ має містити стисле **викладення стану наукової розробки проблеми**. Це підсумування існуючих провідних підходів до аналізованого матеріалу й висновки автора щодо можливості їх використання у своєму дослідженні та зазначення тих аспектів, що залишились невивченими і будуть розглянуті автором у його роботі. Наприклад (посилання наводяться у формі номерів праць за списком літератури):

Відомі підходи X, Y та Z до проблеми N. Перший підхід характеризується звертанням до аналізу семантичного аспекту явища N. Його послідовники [1; 4; 57; 69] досягли розуміння Застосування підходу Y до аналізу N [2; 5; 8; 10] дозволило встановити його структурні аспекти, зокрема, Утім комунікативні аспекти N залишаються недостатньо вивченими (практично недослідженими), що зумовило необхідність нашого дослідження.

Прізвища авторів необхідно наводити в українському транскрибуванні чи іноземними мовами, наприклад: Традиційний аналіз N (Л.С. Бархударов, О.О. Леонтьєв, D. Bolinger та ін.) дозволив сформулювати загальне уявлення про... . Проте він не брав до уваги аспекти... . Функціонально-семантичний підхід до вивчення N, запроваджений О.І. Беляєвою, М.Я. Блохом, Дж. Лайонзом, дав змогу виявити... . Якісно новим стало звернення до ..., що дозволило ... (А. Вежбицька, Дж. Остін, Дж. Серль, Г.Г. Почепцов, J. Leech та ін.). Проте у цих роботах відсутнє цілісне уявлення про N..., що зумовило необхідність звернення до його вивчення з точки зору ..., яке проводиться у нашому дослідженні. Стан попередньої наукової розробки проблеми передуює актуальності дослідження. У

курсовій роботі бажано, щоб він не перевищував від 1 до 1,5 сторінки [15, с. 22-23].

Важливою частиною вступу є обґрунтування **актуальності** дослідження. Актуальність та ступінь вивчення проблеми розкривається шляхом стислого аналізу наукових доробок учених з даного питання і порівняння існуючих рішень проблеми. На основі визначених протиріч виділяється проблема, на розв'язання якої і буде спрямоване дослідження. Для формулювання актуальності дослідження використовуються такі мовні кліше, як:

Актуальність роботи полягає у тому, що

..., чим зумовлена актуальність проведення даного дослідження.

Як видно з вищенаведеного, дана проблема є нагальною.

Мета дослідження полягає у встановленні, виявленні наукових фактів, формулюванні закономірностей, обґрунтуванні найбільш ефективних шляхів навчання й виховання. Мета розкриває те, що автор хоче визначити при проведенні досліджень: встановити залежності між чинниками; визначити зв'язки між явищами; розробити умови для усунення недоліків; розкрити можливості удосконалення процесу; охарактеризувати обставини; простежити розвиток тощо [15, с. 5]. При формулюванні мети рекомендовано вживати такі мовні формули, як:

Метою дослідження є визначити..., дослідити..., виявити..., встановити..., обґрунтувати..., довести..., перевірити..., розробити... тощо.

Із загальної мети випливають конкретні завдання роботи, які перелічуються згідно з порядком їх розв'язання у роботі (від більш загальних, основоположних, до більш дрібних і конкретних). Як правило, у курсовій роботі вирішується 5–7 завдань [15, с. 24]. Їх опис наводять через дієслово або іменник з семою результату, наприклад:

систематизувати підходи до вивчення, з'ясувати, змодельовати, надати характеристику, побудувати модель, розкрити, виявити, інвентаризувати, описати, визначити, продемонструвати, представити, викласти, обґрунтувати, установити, навести, виокремити, здійснити, розробити тощо.

Наведемо приклад формулювання мети та завдань дослідження:

Тема – «Інтонація мовленнєвого акту згоди в англійськомовному бізнес-дискурсі».

Метою роботи є встановлення зв'язку між комунікативно-прагматичною спрямованістю, додатковими інтенціональними смислами мовленнєвого акту згоди та його просодичним оформленням.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- визначити поняття діалогічного бізнес-дискурсу з позицій функціонального-прагматичного підходу;*
- розкрити сутність категорії згоди в парадигмальній інтерпретації;*
- описати прагматичні характеристики мовленнєвого акту згоди в англійськомовному діалогічному бізнес-дискурсі;*
- дослідити лексико-синтаксичні засоби реалізації мовленнєвого акту згоди у діалогічному бізнес-дискурсі;*
- встановити релевантні просодичні характеристики мовленнєвого акту згоди певної комунікативно-прагматичної спрямованості;*
- виявити особливості просодичного оформлення мовленнєвого акту згоди англійською мовою з урахуванням додаткових інтенціональних смислів.*

Об'єкт дослідження – це частина реальної дійсності, яка підлягає дослідженню, тобто процес або явище, що породжує проблемну ситуацію, і обране для вивчення.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта і конкретизує, що саме в об'єкті буде вивчатись.

Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага автора курсової роботи. Наведемо приклад визначення та формулювання об'єкту та предмету дослідження.

- 1) Тема – «Використання методу кейсів при навчанні турецькомовної лексики учнів 6-х класів».*

Об'єктом дослідження є навчання китайськомовної лексики учнів 6-х класів.

Предметом дослідження виступає застосування методу кейсів при навчанні китайськомовної лексики учнів 6-х класів.

У курсовій роботі подають перелік використаних **методів дослідження** для досягнення поставленої в роботі мети. Щоб отримати достовірні результати, рекомендується використовувати різноманітні методи. При проведенні педагогічних та лінгвістичних досліджень частіше використовуються наступні методи:

- загальнонаукові: індукція та дедукція, аналіз і синтез; порівняння, класифікація, абстрагування, конкретизація, систематизація; узагальнення, формалізація, моделювання: наочно-образні, вербальні, знакові (символічні) та математичні (перфокарти, графіки) та інші моделі;
- спеціальні лінгвістичні: описовий метод (прийоми зовнішньої та внутрішньої інтерпретації), зіставний метод, статистичні методи, компонентний аналіз, метод перцептивного аналізу, метод інструментального (інтонаграфічного) аналізу тощо.
- спеціальні методичні методи: педагогічне спостереження; усне опитування: бесіда, інтерв'ю; письмове опитування: анкетування, тестування, рейтинг; педагогічний експеримент, узагальнення незалежних характеристик, аналіз документів і продуктів діяльності, узагальнення передового педагогічного досвіду.

При формулюванні **практичної цінності** курсової роботи, слід зазначати, що її результати та висновки можуть поглибити знання з досліджуваної теми, знайти застосування у певних курсах (з посиланням на конкретний розділ у дужках), а також наголосити на їхній важливості та плідності для подальших наукових розробок студентів. Наприклад:

Практична цінність одержаних результатів визначається можливістю їх використання у курсі фонопрагматики, теоретичної фонетики (розділ «Інтоніяція»), фоностилістики (розділ «Офіційно-діловий стиль вимови»),

англійської мови у сфері бізнес-комунікації (розділи «Переговори», «Бізнес-наради»). Лінгводидактичний потенціал застосування результатів роботи знайшов відображення у процесі професійної підготовки студентів філологічних спеціальностей, зокрема, на заняттях з практичної фонетики та міжкультурної комунікації.

При зазначенні апробації роботи слід зазначити точно назви всіх конференцій, вказати повні назви міст та дати проведення (обов'язкова участь щонайменше в одній конференції). Наприклад:

Результати дослідження обговорювались на міжнародній студентській конференції “Іноземна філологія на межі тисячоліть” (Харків, 2011), на міжнародній конференції “Мови, культури та переклад у контексті європейського співробітництва” (Київ, 2012) тощо.

Пункт **Структура та обсяг роботи** передбачає опис структури роботи та формулюється наступним чином:

Робота складається зі вступу, двох розділів (з висновками до них), (загальних) висновків, списку використаних джерел (... найменувань), списку скорочень назв лексикографічних джерел (... позиції), списку скорочень назв джерел ілюстративного матеріалу (... одиниць) та 4 додатків. Загальний обсяг роботи — сторінок (обсяг основного тексту – сторінок).

Гіпотеза дослідження – це припущення, яке є відповіддю на поставлену проблему наукового дослідження. Гіпотеза передбачає шляхи розв'язання основного питання і тому вона потребує перевірки. При проведенні дослідження може перевірятись не один, а декілька варіантів припущень (гіпотез). У таких випадках існує більша вірогідність одержання позитивних результатів. Гіпотеза у курсових роботах є факультативним пунктом.

Вступ до курсової роботи не повинен перевищувати 4 сторінок.

3.5 Основна частина роботи

Основна частина роботи складається з розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів, кількість яких може варіюватися. Кожний розділ починають з нової сторінки. Основному тексту кожного розділу може передувати передмова з коротким описом вибраного напрямку та обґрунтуванням застосованих методів досліджень. У кінці кожного розділу формулюються висновки зі стислим викладом результатів, що дає змогу вивільнити загальні висновки від другорядних подробиць. Курсова робота може містити 1-2 теоретичних розділів та 1-2 практичних. Кількість підрозділів не обмежується.

Перший розділ присвячується, як правило, теоретичному обґрунтуванню питання. Назва розділу має відображати сутність проблеми, а його зміст повинен містити огляд наукових джерел з досліджуваного питання. Перший розділ не повинен перевищувати 40% від основного обсягу роботи.

У *другому розділі* обґрунтовується вибір напрямку досліджень, розробляється загальна методика впровадження, визначаються методи вирішення задач, описується процес проведення експерименту та інтерпретуються його результати.

3.6 Висновки

У *висновках* викладають найбільш важливі результати, одержані в роботі, а саме: коротко оцінюють стан вивчення проблеми, викладають результати дослідження, які базуються на висновках до кожного розділу, визначають перспективи подальших досліджень.

У висновках необхідно наголосити на здобутих результатах, обґрунтувати достовірність та викласти рекомендації щодо їх використання. Висновки є чітко сформульованими основними положеннями, які впливають з результатів виконаної роботи. У курсовій роботі можна обмежитись 5–6 позиціями [15, с. 31].

Варто також звернути увагу на те, що кожна з позицій висновків повинна відповідати поставленому у Вступі завданню, наприклад:

Завдання - визначити поняття діалогічного бізнес-дискурсу з позицій функціонального-прагматичного підходу;

Висновок - бізнес-дискурс належить до інституціонального, статусно-орієнтованого типу дискурсу із строго регламентованими статусно-рольовими відношеннями. Діалогічний бізнес-дискурс у даному дослідженні розглядається як вербалізована у тексті конвенціональна, ситуативно зумовлена комунікативна інтеракція, учасники якої мають необхідні повноваження для встановлення та розвитку ділових відносин.

Бажано, щоб кожен висновок починався з окремого абзацу. За бажанням, пункти висновків можна нумерувати.

3.7 Список використаної літератури

Список використаної літератури відображає теоретичну базу проведеного дослідження та повинен містити 30-40 позицій, з яких біля 25% повинні бути іноземними мовами. До списку використаних джерел, оформленого з урахуванням усіх чинних вимог, слід включати класичні праці, новітні видання, у тому числі електронні носії та інтернет-джерела. Перевага надається посиланням на монографії, автореферати та тексти кандидатських та докторських дисертацій, наукові статті. Менш ґрунтовними є посилання на підручники та навчальні посібники. На всі наукові джерела, що представлені в бібліографії, повинні бути посилання в тексті курсової роботи.

Список джерел виконують в алфавітному порядку.

Бібліографічний опис у списку використаних джерел, списку скорочень назв лексикографічних джерел та списку скорочень назв джерел ілюстративного матеріалу складається згідно з вимогами державного стандарту до бібліографічного опису наукової літератури (ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання) (див. Додаток В).

3.8 Додатки

До додатків включають допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття роботи: методики, які були апробовані в процесі виконання курсової роботи; таблиці, схеми, рисунки; анкети і опитувальники; конспекти уроків; зразки документів, наказів; практичні рекомендації, розрахунки, наочність до уроків, великий за розміром ілюстративний матеріал (уривки дискурсу, оригінали та переклади деяких документів) тощо.

Кожен додаток повинен мати свій заголовок і починатися з нової сторінки, їх кількість не обмежується. Позначаються вони великими літерами української абетки (за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ъ), наприклад, «Додаток А». Нумерація сторінок курсової роботи, на яких розміщені додатки, не проводиться. Додатки входять до загального обсягу курсової роботи, але не входять до основного обсягу роботи.

4. ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Текст роботи оформлюється відповідно до державного стандарту України ДСТУ 3008:2015. Інформація та документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання [2]; Наказу Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017 “Про затвердження Вимог до оформлення дисертації” [8]; ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання [3]; Етичного кодексу ученого України (Бюлетень ВАК України, № 11, 2011) [6]; ДСТУ 6095:2009. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Правила скорочення заголовків і слів у заголовках публікації (ГОСТ 7.88-2003, MOD) [4]; ДСТУ 7093:2009. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Скорочення слів і словосполук, поданих іноземними європейськими мовами [5].

Робота виконується на одній сторінці аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм). Текст набирається шрифтом Times New Roman 14, між рядками

інтервал - 1,5 (30 рядків на сторінку). Поля таких розмірів: ліве – 25 мм, праве – 15мм, верхнє і нижнє – 20 мм.

Обсяг курсової роботи – до 30 сторінок.

Нумерацію сторінок подають арабськими цифрами без знака №. Титульний аркуш – перша сторінка курсової роботи. Його включають до загальної нумерації сторінок, проте не нумерують. На наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Кожен розділ слід починати з нової сторінки, відстань між підрозділами, між заголовком і текстом має становити 1 рядок. Нумерація сторінок, розділів, підрозділів, пунктів і підпунктів, рисунків, таблиць подається арабськими цифрами, після яких не ставиться крапка (наприклад, **1.3 Основні ідеї ...**), додатків – великими українськими літерами. Назви розділів друкуються ВЕЛИКИМИ літерами, назви підрозділів – звичайним шрифтом. Назви будь-яких структурних елементів набираються напівжирним шрифтом. Такі структурні частини, як зміст, вступ, висновки, список використаних джерел, додатки не мають порядкового номера у змісті роботи.

Таблиці, рисунки (ілюстрації) подаються безпосередньо після абзацу, де вони згадані вперше або на наступній сторінці: *Рисунок 2.3* або *Таблиця 1.2* (курсивом). Таблиці та малюнки мають суцільну нумерацію та не залежать від номеру розділу, пункту або підпункту. Позначка *Таблиця 1.2* ставиться у правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці, який розміщується над таблицею. Позначка *Рисунок 1.2* та назву рисунка розміщують під ілюстрацією. Заголовки граф в таблиці слід починати з великої літери, підзаголовки – із малих, якщо вони є продовженням заголовків, та з великих, якщо вони є окремими реченнями. При переносі частини таблиці на інший аркуш слово «Таблиця», номер її і назву вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова *Продовження таблиці 1.2*.

Ілюстративний матеріал набирати курсивом з виділеннями (за необхідності) жирним шрифтом, значення слів, виразів тощо брати в лапки (« »).

При написанні роботи потрібно давати посилання на літературні джерела, з яких запозичені матеріали. Оформлення посилання в тексті: [2, с. 51] – означає, що цитата запозичена із 51 сторінки 2 джерела в бібліографії. Посилання на декілька видань оформлюється так: [5; 7; 10; 23] (вказуються порядкові номери у списку джерел без посилання на сторінки). В окремих випадках, коли номер сторінки вказати неможливо, скажімо в Інтернет-публікації, то посилання оформляється так: [23], де 23 – номер джерела у списку.

Посилання на використані джерела давати у квадратних дужках: [7, с. 19; 8, с. 15–16]. Посилання на лексикографічні джерела та джерела ілюстративного матеріалу подавати у круглих дужках.

При посиланні на ілюстрацію вказують *Рисунок 1.2*, на таблицю – у *Таблиці 1.3*.

Числа та знаки у тексті. Великі круглі числа (тисячі, мільйони, мільярди) зручніше писати у вигляді поєднання цифр із скороченням тис., млн., млрд., наприклад, 6 тис., 12 млн., 14 млрд.

Знак №, §, % у тексті може стояти тільки біля цифри. Якщо такий знак застосований без поєднання з числом у цифровій формі, то його замінюють словом.

Текст друкувати без переносів.

Чітко диференціювати дефіс (-) та тире (–).

Скорочення (напр., і т. ін., XXI ст.), ініціали при прізвищах (напр., Н. К. Любимова), назви населених пунктів (напр., м. Київ) друкувати через нерозривний пробіл (одночасне натискання клавіш Ctrl+Shift+пробіл). Скорочення на зразок 80-ті, 1-го – з нерозривним дефісом (одночасне натискання клавіш Ctrl+Shift+дефіс).

5. ОФОРМЛЕННЯ ПОСИЛАНЬ. ДОТРИМАННЯ ВИМОГ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

«Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень», – знаходимо у Законі України про «Освіту» від 05.09.2017 №2145-VIII, стаття 42 «Академічна доброчесність» [7]. Іншими словами, під академічною доброчесністю розуміють правила, яких людина повинна дотримуватися під час створення власних проєктів, якщо вона користується допоміжною інформацією. Зокрема, академічна доброчесність передбачає насамперед уникання плагіату та самоплагіату.

Згідно ст. 50 Закону «Про авторське право та суміжні права» [9], плагіат - це оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору.

Оприлюднення означає створення можливості ознайомлення з твором інших осіб шляхом опублікування, публічного виконання, публічного показу, публічної демонстрації, публічного сповіщення тощо.

На практиці виділяють такі види плагіату, як:

- гопіювання чужої роботи (як без, так і з відома) та оприлюднення її під своїм іменем;
- представлення суміші власних та запозичених в інших аргументів без належного цитування джерел;
- перефразування чужої роботи без належно оформленого посилання на оригінального автора або видавця;
- самоплагіат (дослівне цитування власних попередніх робіт без належного посилання на них).

Також слід виділити такі види академічної недоброчесності, як фальсифікація (вигадування тих чи інших, наприклад, статистичних

показників з подальшим вказуванням їх у якості власної роботи), реплікація (це процес копіювання даних з одного джерела на багато інших і навпаки, тобто своєрідне «тиражування» інформації без дозволу автора), а також републікація (повторне або багаторазове обнародування в іншому джерелі чужої інформації за справжнім підписом автора й посиланням на джерело), рерайт (додавання до чужого матеріалу без дозволу автора додаткової інформації, з переробкою раніше обнародованого матеріалу і заміною слів та виразів) та компіляція (укладання з кількох чужих матеріалів свого, та редагування без дозволу – смислова, стилістична, граматична правка й скорочення чужого матеріалу) [9].

В університеті Ушинського всі курсові роботи перед допуском до захисту проходять обов'язкову перевірку на наявність плагіату. Технологічними засобами забезпечення такої перевірки є програмне обладнання Strike Plagiarism.com від компанії Plagiat.pl, угоду про співпрацю з якою підписав Університет.

За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (повторне написання роботи);
- повторне проходження відповідного освітнього компонента програми;
- відрахування із закладу освіти;
- позбавлення академічної стипендії;
- позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

Нижче опишемо, як правильно посилатися на зовнішні джерела для того, аби уникнути плагіату.

Можливі декілька видів посилань на зовнішні джерела.

У першому випадку мова йде про **пряме цитування**, яке передбачає дослівну передачу слів іншого автора, інколи з опущенням декількох слів/речень/абзаців. Цитати завжди починаються та закінчуються лапками, після чого у квадратних дужках надається відповідне посилання на номер джерела в списку використаної літератури та сторінку. Наприклад:

Теоретична семіотика - це семіотика, яка вивчає «загальні властивості та відношення, що притаманні будь-яким знаковим системам, незалежно від їх матеріального втілення» [7, с. 56].

При цьому, послуговуватися цитуванням варто лише у тому випадку, якщо перефразувати висловлювання немає можливості або сенсу, адже воно максимально повно, на вашу думку, передає певний смисл. Наявність чисельних цитат у курсовій роботі може викликати додаткові зауваження під час захисту роботи, тому рекомендується підготувати обґрунтування та вміти довести необхідність їх наведення у роботі, або виключити пряме цитування.

Посилатися на зовнішні джерела можна також шляхом перифразу, узагальнення, порівняння певних ідей різних авторів/автора.

Перифраз. У випадку, коли ви не хочете перевантажувати роботу цитатами та не бачите гострої необхідності передавати слова іншого автора дослівно, можна звернутися до перифразу. Наприклад, висловлювання

Вченими було визначено основні елементи ситуації інтеракції, що визначають її ефективність.

Можливо перифразувати в роботі наступним чином:

Дослідниками встановлені головні конституанти ситуації взаємодії, які позначаються на її успішності [5, с. 67].

Зверніть увагу на те, що навіть у випадку перифразу в кінці речення необхідно подати в дужках посилання на відповідне джерело.

Узагальнення. Дуже часто в наукових роботах вдаються до узагальнення матеріалу. Якщо декілька авторів висловлюють однакові думки з певного приводу, можна узагальнити їх одним реченням, в кінці якого навести в дужках посилання на всіх авторів, наприклад:

Категорія згоди реалізується у мовленні різними засобами. Виділяють два структурно-семантичних типи вираження згоди – синтаксичний та лексичний. До першого відносяться монопропозиціональні та поліпропозиціональні моделі речень, що мають ілокутивне призначення виражати згоду, як то конструкції з експліцитним або імпліцитним повтором; до другого – коло лексики, яке

утворює лексико-семантичну групу із значенням згоди – комунікативи згоди – стереотипні та нестереотипні (*right, correct*), прислівники-модифікатори (*absolutely, possibly*), фразеологічні конструкції (*go along with, call it a deal*) [14, с. 78–81; 40; 131, с. 36–41; 147, с. 7–13; 162, с. 110; 172, с. 7–14; 173, с. 13–16; 176; 177; 180, с. 11–18; 223, с. 396–398].

! Дуже важливо пам'ятати, що навіть якщо ви одним реченням передали скорочено думку автора, що була викладена на декількох сторінках, це все одно використання якщо не слів, то думок іншої людини, що потребує відповідного посилання.

6. ЗАХИСТ І КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

До захисту допускаються здобувачі вищої освіти, які в повному обсязі виконали завдання курсової роботи і мають рецензію керівника та відгук зовнішнього рецензента, що є основою для оцінювання роботи. Окрім того, до роботи додається звіт щодо рівня оригінальності роботи, кількості запозичень та цитувань, що видається бібліотечним відділом університету (перевірка за допомогою програми Strike Plagiarism).

Курсова робота передається керівнику для перевірки та рецензування (бланк рецензії див. Додаток В) за два тижні до запланованого захисту курсових робіт. Не пізніше ніж за 10 днів до захисту рецензована курсова робота подається та реєструється на кафедрі.

Комісія із захисту курсової роботи у визначений термін заслуховує повідомлення студентів основних положень курсової роботи (до 10 хвилин), після чого членами комісії студенту пропонуються додаткові запитання щодо змісту курсової роботи (загалом захист курсової роботи не може перевищувати 20 хвилин на одного студента).

Під час оцінювання курсових робіт враховуються відповідність змісту курсової роботи темі, меті і завданням, що визначались у вступі, новизна теми, дотримання вимог академічної доброчесності, якість оформлення курсової роботи.

Критерії оцінювання курсової роботи

Оцінку *«відмінно»* (А, 90-100 балів) отримує студент, зміст курсової роботи якого в повному обсязі відповідає темі та визначеній меті; у роботі містяться елементи наукового пошуку в теоретичному аспекті на основі опрацювання достатньої кількості наукової літератури; практичний результат обраної теми свідчить про вміння студента систематизувати зібраний матеріал, робити висновки про позитивні і негативні проміжні результати дослідження; студент вільно володіє спеціальними термінами, робота написана на належному стилістичному рівні та оформлена відповідно до існуючих вимог;

Оцінку *«добре»* (B, C, 74-89 балів) отримує студент, зміст курсової роботи якого в повному обсязі відповідає темі та визначеній меті, але є незначні недоліки методичного або стилістичного характеру. Під час захисту студент дає правильні, але недостатньо аргументовані відповіді, робота загалом оформлена відповідно до існуючих вимог, проте наявні незначні огріхи;

Оцінку *«задовільно»* (D, E, 60-73 бали) отримує студент, курсова робота якого розкриває теоретичні питання недостатньо повно, містить мало елементів наукового дослідження, аналіз матеріалу зроблено поверхово; висновки недостатньо переконливі, є зауваження щодо стилістичного та технічного оформлення роботи.

Оцінку *«незадовільно»* (F, FX, 0-59 балів) виставляють студенту, якщо курсова робота виконана не в повному обсязі та з відхиленнями від мети та завдань, оформлена без врахування встановлених вимог; мають місце суттєві помилки, які є причиною повернення курсової роботи на доопрацювання; студент слабо володіє необхідним науково-категоріальним інструментарем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Нормативно-законодавча база

1. Державний стандарт України ДСТУ 3582:2015. Інформація та документація. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила [Чинний від 2010–04–05]. Вид. офіц. Київ : держспоживстандарт України, 2009. III, IV, 82 с. (Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи) (Національний стандарт України).
2. Державний стандарт України ДСТУ 3008:2015. Інформація та документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання.
3. Державний стандарт України ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання / Нац. стандарт України. Вид. офіц. [Уведено вперше; чинний від 2016-07-01]. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с. (Інформація та документація). – З внесеними поправками.
4. ДСТУ 6095:2009. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Правила скорочення заголовків і слів у заголовках публікації (ГОСТ 7.88-2003, MOD)
5. ДСТУ 7093:2009. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Скорочення слів і словосполук, поданих іноземними європейськими мовами.
6. Етичний кодекс ученого України (Бюлетень ВАК України, № 11, 2011).
7. Закон України про «Освіту» від 05.09.2017 №2145-VIII (в редакції від 02.04.2020) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 07.05.20).
8. Закон України про вищу освіту (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст. 2004) (Із змінами внесеними згідно із Законом № 2443-VIII від 22.05.2018, ВВР, 2018, № 33, ст. 250. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 7.02.2020).

9. Закон України «Про авторське право і суміжні права» від 23.12.1993 № 3792-
XII (редакція станом на 04.11.2018) URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3792-12> (дата звернення: 7.05.2020).
10. Наказ МОН «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» (із
змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства освіти і науки № 759 від
31.05.2019);
11. Освітньо-професійна програма першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
галузі знань 01 Освіта/Педагогіка за спеціальністю 014 Середня освіта (Мова
і література (китайська));
12. Освітньо-професійна програма першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
галузі знань 01 Освіта/Педагогіка за спеціальністю 014 Середня освіта (Мова
і література (турецька)).
13. Статут державного закладу «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». URL:
https://pdpu.edu.ua/doc/norm_doc/ST001.pdf (дата звернення: 06.05.2020).
14. Стратегічні пріоритети та план розвитку південноукраїнського
національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського на 2014-
2022 роки (зі змінами) URL: <https://pdpu.edu.ua/strategichni-prioriteti-rozvitku>
(дата звернення 01.05.2020)

Наукові публікації

15. Дегтярьова Є.О., Школяр Л. В. Курсові роботи: вимоги та рекомендації до
виконання й захисту [Електронний ресурс] : навч. посіб. для студ.
спеціальності 035 «Філологія» / КПІ ім. Ігоря Сікорського. Київ: КПІ ім. Ігоря
Сікорського, 2019. 89 с.
16. Кочерган М. П. Загальне мовознавство : підруч. для студ. філол. спец. ВНЗ.
2. вид., випр. і доп. Київ : Видавничий центр «Академія», 2006. —463 с.
17. Кузнецова О. Плагіат в Інтернет-ЗМІ України: правове регулювання
[Електронний ресурс] URL: <http://www.mediakrytyka.info/novi-tehnologii-media/plahiat-v-internet-zmi-ukrayiny-pravove-rehulyuvannya.html> (дата
звернення: 07.05.20).

18. Снежик О. П. Методичні рекомендації до виконання й захисту курсових робіт з “Французької мови (основна, практичний курс)”, “Основ перекладознавства” та “Теорії перекладу” (для студентів 3–5 курсів кафедри ТПП французької мови факультету лінгвістики ОКР “Бакалавр”, “Спеціаліст” та “Магістр”). – Київ : НТУУ “КПІ”. 2013. – 80 с. URL: ela.kpi.ua/jsrui/handle/123456789/3979 (дата звернення: 04.05.2020).

ДОДАТОК А

Форма № Н-6.01

Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»

кафедра західних і східних мов та методики їх навчання
(повна назва кафедри)

КУРСОВИЙ ПРОЕКТ (РОБОТА)

з _____
(назва дисципліни)
на тему: _____

Студента (ки) _____ курсу _____ групи
напряму підготовки _____
спеціальності _____

(прізвище та ініціали)

Керівник _____

(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

Одеса – 2020

ДОДАТОК Б

Форма № У – 8.05

(найменування закладу вищої освіти)

РЕЦЕНЗІЯ НА КУРСОВИЙ ПРОЕКТ (РОБОТУ)

Студента _____

(прізвище, ім'я, по-батькові)

Шифр _____, того, хто навчається в групі _____ на _____ курсі
_____ факультету

Курсовий проект (робота) № _____ з _____
(найменування навчальної дисципліни)

Тема

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ № _____ Дата отримання « _____ » _____ 20 ____ р.

Рецензент

(вчене звання, прізвище, ім'я, по-батькові)

Зміст рецензії

[illegible]

Допущений до захисту «_____» _____ 20__ р. _____
(підпис

рецензента)
Захист запланований на _____ «_____» _____ 20__ р.
(час)

(місце роботи комісії)
Курсовий проект захищений «_____» _____ 20__ р. з оцінкою _____

Комісія:

1. _____ (підпис)	_____ (прізвище, ініціали)	_____ (посада)
2. _____ (підпис)	_____ (прізвище, ініціали)	_____ (посада)
3. _____ (підпис)	_____ (прізвище, ініціали)	_____ (посада)

**Підпис рецензентів і
членів комісії затверджую:**

Голова комісії

_____ (підпис)	_____ (прізвище, ініціали)	_____ (посада)
«_____» _____ 20__ р.		

ДОДАТОК В.

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел

(згідно з Національним стандартом України ДСТУ 8302:2015)

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	1. Алефіренко М.Ф. Теоретичні питання фразеології. Харків : Вища школа, 1987. 135 с. 2. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ : Академія, 2004. 344 с. 3. Вербa Л. Г. Порівняльна лексикологія англійської і української мов. Вінниця : Нова книга, 2008. 248 с. 4. Зубрицька М. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ століття. Львів : Літопис, 1996. 633 с. 5. Кагановська О. М. Текстові концепти художньої прози (на матеріалі французької романістики середини ХХ сторіччя) : монографія. Київ : Видавничий центр КНЛУ, 2002. 292 с.
Два автори	1. Верецагин Е. М., Костомаров В. Г. Лингвострановедческая теория слова. Москва : Русский язык, 1980. 320 с. 2. Шейко В. М., Кушнарeнко Н. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності : підручник. Вид. 6-те, переробл. і допов. Київ : Знання, 2008. 310 с. 3. Evans V., Green M. Cognitive Linguistics: An Introduction. Edinburg : Edinburg University Press, 2006. 857 p. 4. Lakoff G., Johnson M. Metaphors We Live By. Chicago : University of Chicago Press, 1980. 590 p.
Три автори	1. Кузнецов М. А., Фоменко К. І., Кузнецов О. І. Психічні стани студентів у процесі навчально-пізнавальної діяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2015. 338 с. 2. Тичер С., Мейер М., Водак Р. Методы анализа текста и дискурса. Харьков : Гуманитарный центр, 2009. 356 с.

	3. Gasser U., Cortesi S., Malik Momin M. Youth and Digital Media : From Gaudin F., Guespin L. Initiation à la lexicologie française. De la néologie aux dictionnaires. Bruxelles : Éditions Duculot, 2000. 358 p.
Чотири і більше авторів	1. Клименко М. І., Панасенко Є. В., Стреляєв Ю. М., Ткаченко І. Г. Варіаційне числення та методи оптимізації : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 84 с. 2. Формування здорового способу життя молоді : навч.-метод. посіб. для працівників соц. служб для сім'ї, дітей та молоді / Т. В. Бондар, О. Г. Карпенко, Д. М. Дикова-Фаворська та ін. Київ : Укр. ін-т соц. дослідж., 2005. 115 с. 3. Historical Thesaurus of the Oxford English Dictionary: with additional materials from "A Thesaurus of Old English"/ Kay Ch., Roberts J., Samuels M., Wotherspoon I. vol. I. : Thesaurus, vol. II : Index. Oxford, 2009. 4448 p. 4. The Compact Edition of the Oxford English Dictionary / by Herbert Coleridge, Frederick J. Furnivall, James A. H. Murray, Charles Talbut Onions. In 2 Vol. Oxford, 1971. 516 p.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	1. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ : ЦУЛ, 2015. 560 с. 2. Проблеми типологічної та квантитативної лексикології : зб. наук. праць / наук. ред. Каліущенко В. та ін.]. Чернівці : Рута, 2007. 310 с. 3. Тіло чи особистість? Жіноча тілесність у вибраній малій українській прозі та графіці кінця ХІХ–початку ХХ століття : антологія / упоряд. : Л. Таран, О. Лагутенко. Київ : Граніт-Т, 2007. 190 с. 4. Le Petit Robert. Dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française / rédaction dirigée par Alain Rey, Josette Rey-Debove. Paris : Dictionnaires le Robert, 1992. 2175 p.

Без автора	1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / укл. і гол. ред. В. Т. Бусел. Київ, Ірпінь : ВТФ “Перун”, 2005. 1728 с. 2. Українська мова : енциклопедія / ред. кол. В. М. Русанівський, О. О. Тараненко та ін. Київ : “Укр.енциклопедія”, 2004. 832 с. 3. Українські приказки, прислів’я і таке інше / уклад. М. Номис. Київ : Либідь, 1993. 768 с. 4. Chambers Dictionar of Idioms: English-U rainian semibilingual. Київ : Всеуито, 2002. 475 с. 5. Origins: A Short Etymological Dictionary of Modern English / ed. by E. Partridge. London, New York : Routledge, 2006. 4246 p. 6. The Oxford Dictionary of English Proverbs / ed. By F. P. Wilson. Oxford : Clarendon Press, 1992. 930 p.
Багатотомні видання	1. Енциклопедія Сучасної України / редкол. : І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с. 2. Новицкий О. М. Сочинения : в 4 т. / ред. изд. : Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. Н. Г. Мозговая. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницкого, 2017. Т. 1. 382 с. 3. Чуланова Г.В. Синтаксичні засоби вираження емоцій у текстах-регулятивах. Філологічні трактати. 2012. Т. 4. No 4. С. 104–108. 4. The Oxford English Dictionary / ed. by James A. H. Murray, Henry Bradley, William Alexander Craigie, Charles Talbut Onions. In 12 Vol. Oxford, 1933. 611 p.
Автореферати дисертацій	1. Андрійченко Ю. В. Динаміка гендерних змін в іспаномовних картинах світу : автореф. дис. ... д. філол. наук : спец. 10.02.05. Київ, 2017. 30 с. 2. Дудолодова О. В. Динаміка мовної репрезентації гендера в англійському публіцистичному дискурсі (друга пол. XX ст.– поч. XXI ст.) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04. Харків, 2003. 20 с.

	3. Емірсуїнова Г. І. Лексикон сучасного фемінізму (на матеріалі англійської мови) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04. Київ, 2003. 20 с.
Дисертації	1. Борисенко Н. Д. Гендерний аспект репрезентації персонажного мовлення в англійських драматичних творах кінця ХХ століття : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04. Житомир : ЖДПУ ім. І. Франка, 2003. 231 с. 2. Кагановська О. М. Текстові концепти художньої прози : когнітивна та комунікативна динаміка (на матеріалі французької романістики середини ХХ сторіччя) : дис. ... д-ра філол. наук : спец. 10.02.05. Київ: КНЛУ, 2003. 383 с. 3. Козачишина О. Л. Лінгвістичні прояви гендерних характеристик англомовних художніх текстів (на матеріалі американської прози ХХ сторіччя) : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04. Київ : КНЛУ, 2003. 316 с.
Законодавчі та нормативні документи	1. Деякі питання стипендіального забезпечення : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. Офіційний вісник України. 2017. № 4. С. 530–543. 2. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с. 3. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. №1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2017. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18 (дата звернення: 15.11.2017). 4. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. № 40. Офіційний вісник України. 2017. № 20. С. 136–141. 5. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. Голос України. 2017. 27 верес. (№178–179). С. 10–22.

Архівні документи	1. Лист Голови Спілки “Чорнобиль” Г. Ф. Лепіна на ім’я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. ЦДАГО України (Центр. держ. архів громад. об’єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71. 2. Наукове товариство ім. Шевченка. Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаника НАН України. Ф. 1. Оп. 1. Спр. 78. Арк. 1–7.
Патенти	1. Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна : МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472 ; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с. 2. Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей : пат. 76509 Україна. № 2004042416 ; заявл. 01.04.2004 ; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.
Препринти	1. Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС ; 06-1). 2. Шиляев Б. А., Воеводин В. Н. Расчеты параметров радиационного повреждения материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков : ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с. : ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. Центр “Харьк. физ.-техн. ин-т”; ХФТИ 2006-4).
Стандарти	1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010–02–18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація). 2. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994,

	NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація). 3. ДСТУ 7093:2009. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполук, поданих іноземними європейськими мовами. (ГОСТ 7.11–2004 (ИСО 832:1994), MOD; ISO 832:1994, MOD). [Чинний від 2010–04–01]. Вид. офіц. Київ : держспоживстандарт України, 2009. III, IV, 82 с. (Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи) (Національний стандарт України).
Каталоги	1. Історико-правова спадщина України : кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад. : Л. І. Романова, О. В. Земляніщина. Харків, 1996. 64 с. 2. Пам'ятки історії та мистецтва Львівської області : кат.-довід. / авт.-упоряд. : М. Зобків та ін. ; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів : Новий час, 2003. 160 с.
Бібліографічні покажчики	1. Микола Лукаш : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 10). 2. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича в незалежній Україні : бібліогр. покажч. / уклад. : Н. М. Загородна та ін. ; наук. ред. Т. В. Марусик ; відп. за вип. М. Б. Зушман. Чернівці : Чернівецький національний університет, 2015. 512 с. (До 140-річчя від дня заснування). 3. Яценко О. М., Любовець Н. І. Українські персональні бібліографічні покажчики (1856–2013). Київ : Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського, 2015. 472 с. (Джерела української біографістики ; вип. 3).

Частина видання: книги	1. Андрійченко Ю. В. Функціонування гендерних стереотипів в іспаномовному просторі : лінгвопрагматичний аспект : монографія. Київ, 2014. С. 151–169. 2. Баймуратов М. А. Имплементация норм международного права и роль Конституционного Суда Украины в толковании международных договоров / М. А. Баймуратов. Михайло Баймуратов : право як буття вченого : зб. наук. пр. до 55-річчя проф. М. О. Баймуратова / упоряд. та відп. ред. Ю. О. Волошин. К., 2009. С. 477–493. 3. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. Тридцять лет с экологическим правом : избранные труды. Харьков, 2013. С. 205–212. 4. Дубенко О. Ю. Порівняльна стилістика англійської та української мов. Вінниця : Нова книга, 2005. С. 195–197. 5. Коломоєць Т. О. Адміністративна деліктологія та адміністративна деліктність. Адміністративне право України : підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. Київ, 2009. С. 195–197.
Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)	1. Епик Е. А. Гендерный аспект оценочных сентенций. Сучасні проблеми та перспективи дослідження романських і германських мов і літератур : зб. тез. конф. Донецьк : ДонНУ, 2004. С. 125–127. 2. Журкова О. Когнитивные механизмы формирования коннотативного значения фразеологических единиц (на материале английского и украинского языков). Cercetări actuale de lingvistică română în memoria lui Dumeniuc – 80 de ani de la naștere: materialele conferinței cu participare internațională, 12 mai, 2016. Chișinău : CEP USM, 2016. P. 113–116. 3. Миронова Н. В. Qu'est-ce qu'un concept? Матеріали Загальноінст. відкрит. конф., присвяч. 60-річчю Горлів. держ. пед. ін-т іноз. мов. Горлівка : Вид-во ГДПІМ, 2009. С. 205–208.

	4. Миронова Н. В. Quatre idées du concept. Проблеми іноземної філології і перекладу : матеріали III Всеукр. наук.-практ. конф. молодих науковців. Київ : Освіта України, 2016. С. 405. 5. Стародєдова О. Фразеологічні одиниці з компонентом-фітонімом української та англійської мов у зіставному аспекті. Психолого-педагогічні проблеми освіти і виховання в умовах глобалізації та інтеграції освітніх процесів : тези доповідей наук. конф. кафедри ЮНЕСКО КНЛУ, м. Київ, 12 грудня 2007 р. Київ : Вид. центр КНЛУ, 2007. С. 213–215.
Частина видання: довідкового видання	1. Береза Т. А. Практичний англо-український словник фразеологічних синонімів. Львів : БаК, 2011. С. 40–60. 2. Корнилова Е. Н. Французская литература : справ.-библиогр. указ. Н. Новгород : МКУК ЦБС Московского района : ЦРБ им. Пушкина, 2015. С. 54–55. 3. Олійник І. С., Сидоренко М. М. Українсько-російський і російсько-український фразеологічний тлумачний словник. Київ : Рад. школа, 1991. 400 с. 4. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля, 2006. С. 37–61. 5. Словник-довідник з культури української мови / укл. Д. Гринчишин, А. Капелюшний та ін. Київ : Знання, 2006. 367 с. 6. Чемеркін С. Г. Мова інтернет-комунікації. Українська мова : енциклопедія. Вид. 3-тє. Київ : Українська енциклопедія, 2007. С. 365–366.
Частина видання: продовжуваного видання	1. Дмитренко О. П. Мотиваційні процеси та їх типи у фразеологічному фонді сучасної німецької мови (на матеріалі фразеологічних одиниць соціально-економічної сфери). Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]. Серія: Філологічні науки. 2012. Кн. 1. С 110–113.

	2. Круковський В. І. Концепти суб'єктивність / об'єктивність, модалізація / модальність та засоби їх вираження в мові та мовленні: питання теорії (на матеріалі французької мови). Філологія. Педагогіка. Психологія : наук. вісн. каф. ЮНЕСКО КНЛУ. гол. ред. З. О. Валюх. Вип. 35. Київ : Вид. центр КНЛУ, 2017. С. 166–188. 3. Миронова Н. В. Les noms de métier, fonction, grade ou titre dans la langue française : l'histoire de leur féminisation. Проблеми семантики слова, речення та тексту : зб. наук. пр. М-во освіти і науки України, Київ. нац. лінгвіст. ун-т. / від. ред. Н. М. Корбозерова. Вип. 39. Київ : Логос, 2017. С. 60–69.
Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)	1. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. Часопис Київського університету права. 2007. № 4. С. 88–92. 2. Косович О. В. Принципи мовної централізації (на прикладі французької мови). Серія Філологія : наук. вісн. Міжнар. гуманіт. ун-ту : зб. наук. пр. Вип 32 (2). Одеса, 2018. С. 57–60. 3. Круковський В. І. Концепт, термін, дефініція і спеціалізований дискурс. Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики : зб. наук. пр. Вип. 24. Київ : Логос, 2013. С. 188–199. 4. Мартынюк А. П. Методологические основы сопоставительного анализа этнокультурных концептов “ФЕМИНИННОСТЬ” и “МАСКУЛИННОСТЬ” (на материале британской и украинской пословицы). Вісник Сумського державного університету. Серія “Філологічні науки”. No 4 (50). Суми : Вид-во СумДУ, 2003. С. 139–144. 5. Фесенко В. КІТ У ЧОБОТЯХ, або Фрагментарні роздуми на теми французької літератури останнього десятиліття. Всесвіт. 2003. No 5–6. С.139– 146.

Електронні ресурси	1. Венжинович Н. Фраземи української мови з ономастичним компонентом у лінгвокультурологічному висвітленні. URL: http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/8346/1/Venzh_no_ch.pdf (дата звернення 14.09.2018). 2. Глазова О. П. Вивчення неологізмів. 2013. URL : http://elibrar.ubg.edu.ua/26/1/O_Glazo_a_10_IP.pdf (дата звернення: 11.09.2016). 3. Енциклопедичний словник крилатих слів і виразів / автор-упорядник Вадим Серов. URL: http://bibliograph.com.ua/encSlo/18/111.htm (дата звернення 12.09.2018). 4. Bohlken B. The Idiom Experience. ETC. : A Review of General Semantics. Vol. 53, No. 2, 1996. URL: https://www.questia.com/library/journal/1G1-19726532/the-idiom-experience (дата звернення 07.08.2018). 5. Stockwell R. English Words: History and Structure. New York : Cambridge University Press, 2001. 221 p. URL : http://dlia.ir/Scientific/e_book/Modern_English_/005714.pdf. (дата звернення: 15.08.2018).
--------------------	---

Навчальне видання

Юмрукуз Анастасія Анатоліївна

Методичні рекомендації до написання курсових робіт

Авторська редакція

Підписано до друку 30.09.24. Формат 60×90_{1/16}.

Печать офсетна. Папір типографський № 3.

Тираж 300 екз.

Копіювальний центр «Магістр»

м.Одеса, вул.Торгова, 3

тел. 732-18-27